



ת"פ 66357/11/19 - מדינת ישראל נגד ליפז אלזון, ב.י.נ.ו. א-ג השקעות ונדלן בע"מ, שניהם

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 66357-11-19 מדינת ישראל נ' אלזון ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט, נשיא מנחם מזרחי
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אמיר יונתי

נגד

הנאשמים:

1. ליפז אלזון
 2. ב.י.נ.ו. א-ג השקעות ונדלן בע"מ
- שניהם ע"י ב"כ עוה"ד שוקרי אבו טביק וחי און

גזר-דין

א. כתב האישום:

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאתו של נאשם 1 בשני אישומים, כדלקמן:

באישום הראשון, בעבירה של התחמקות מתשלום מס על ידי מסירת הצהרה, אמרה או תרשומת כוזבת, עבירה לפי סעיף 98 (ג2)(1) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) תשכ"ג - 1963.

בשנת 2016 מכר הנאשם 1 דירה שבבעלותו וכדי להפחית את חבות מס השבח שנבע מן המכירה, הוא העביר לעורך-דינו חשבונית פיקטיבית, שלפיה נערכו שיפוצים בדירה בסך של **117,000 ₪** וזאת למרות ששיפוצים אלו מעולם לא נערכו בדירה. הנאשם 1 ביקש מעורך-דינו שיערוך עבורו תחשיב של מס שבח ובהמשך הוגש למשרדי מס שבח התחשיב ובו הצהרה כי בדירה נעשו שיפוצים בעלות של 117,000 ₪, בצירוף אותה חשבונית פיקטיבית, כל זאת כדי להתחמק מתשלום המס.

באישום השני, בעבירה של התחמקות מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 220 (4) + 117 ו - 224א לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961.

בעת הרלוונטית היה נאשם 1 מנהלה הפעיל של נאשמת 2, אשר עסקה בתיווך נכסי נדל"ן. בכדי להגדיל את הוצאותיה עמוד 1



של נאשמת 2 רכש נאשם 1 ביוני 2016 חשבונית פיקטיבית ע"ס 61,542 ₪, לפיה נערכו במשרדי הנאשמת 2 שיפוצים, וזאת למרות ששיפוצים אלו לא נערכו כלל. החשבונית הועברה אל יועץ המס של נאשמת 2, שדיווחה עליה בספרי הנהלת החשבונות, ונאשם 1 דרש לקזז את סכום המס הנובע ממנה במטרה להתחמק מתשלום המס.

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה, התכליות העומדות אחר ביצוע העבירות שאותן ביצע נאשם 1, שהן השמירה על משטר מס תקין במדינה, האמור בעובדות, שווי שתי החשבוניות הפיקטיביות, אני קובע כי מתחם הענישה ביחס לכל אישום ואישום נע בין מאסר מותנה, של"צ, קנסות בסך אלפי ₪ ועד מספר חודשי מאסר בפועל וקנסות בסך עשרות אלפי ₪.

הצדדים לא הפנו את בית-המשפט לגזרי-דין מחייבים ומנחים בעבירות נשוא כתב-האישום, אולם בהחלט ניתן להקיש מרמת הענישה הנוהגת בעבירות מרמה, שהרי מטרתן של שתי העבירות שאותן ביצע הנאשם בצע כסף תוך הצגת מצגים כוזבים לרשויות המס.

ג. שאלת ביטול ההרשעה:

נאשם 1 ביצע עבריינות מס, שאין להקל בה ראש, שבמסגרתה הגיש לרשויות המס, בשני מקרים נפרדים, **שתי חשבוניות מס פיקטיביות** בערך כולל של כ - 178,500 ₪ במטרה ליהנות מן המס הנובע מקיזוז אותן חשבוניות.

נאשם 1 עשה כן **בשני מועדים שונים**.

פעולה עבריינית שכזו דורשת **תכנון ומחשבה** ואין המדובר באירוע עברייני הנעשה במשיכה אחת.

בכל הכבוד לדברי הנאשם במילותיו האחרונות, אין להנמקה זו כל רלוונטיות בנסיבות תיק זה לשאלת ביטול ההרשעה:

בין אם הנאשם יורשע ובין אם לאו, עניינו יפורסם ברבים וכשם שלכל הליך פלילי יש משמעויות אינהרנטיות לפגיעה בשם הטוב ולפרנסה כך גם פני הדברים בעניינו של נאשם זה אינו יוצא דופן.

נאשם 1 הינו בעל רישיון לעיסוק בתיווך במקרקעין (במ/3) והשאלה המרכזית היא האם יש להעניק משקל מכריע לטענה שלפיה אם ההרשעה תוותר על כנה, אזי יגרם לנאשם 1 נזק קונקרטי חמור בדמות אובדן הרישיון ובתוך כך פגיעה במטה לחמו ואלו מאפילים על האינטרס הציבורי ועל הכלל שלפיהם יש להותיר את ההרשעה על כנה.

עמוד 2



סעיף 5 לחוק המתווכים במקרקעין, תשנ"ו - 1996 קובע:

"(א). מי שנתקיימו בו התנאים המפורטים להלן, רשאי לקבל רישיון של מתווך במקרקעין:...(4). הוא לא הורשע בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה ונסיבותיה אין הוא ראוי לשמש מתווך במקרקעין".

סעיף 14א לחוק הנ"ל קובע:

"מתווך במקרקעין שעשה אחד מאלה, עבר עבירת משמעת:...(5) הורשע בפסק דין סופי, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק בתיווך במקרקעין".

זהו הסדר נורמטיבי, שכמותו שזורים במקרים רבים המסדירים עיסוק במשלח יד חוקי, והוא קובע סמכות שבשיקול דעת, במקרה זה לוועדה המייעצת, לשלול את רישיונו של נאשם 1 לעסוק בתחום התיווך במקרקעין.

אין משמעות הותרת ההרשעה על כנה פסילה מידית ואוטומטית של רישיונו של נאשם 1, אלא שהוא יוכל עדיין להשמיע את טענותיו בעניין מהותה, חומרתה ונסיבותיה של העבירה.

ודוק, מעובדות כתב-האישום ניתן ללמוד, כי באישום הראשון נאשם 1 ביצע את עבירות המס תוך **הקשר לדיני מס השבח**, ואלו בהחלט **קשורים לתחום עיסוקו של נאשם 1** כמתווך במקרקעין, כך שבהחלט צפ ופולה אותו שיקול נוסף המוביל **דווקא** להותיר את ההרשעה על כנה.

אזכיר, כי למרות השיקולים המקלים שיפורטו בהמשך, לא ניצב בפניי אדם צעיר שכל עתידו לפניו, שבהתאם לפסיקה (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337) יש להגמיש את התנאים לביטול ההרשעה.

אזכיר, כי הכלל הוא כי משהורשע אדם בפלילים, יש להותיר את ההרשעה על כנה **והחריג** לכלל הוא ביטול ההרשעה.

ברע"פ 4334/19 **אדם אביב נגד מדינת ישראל** (28.5.19) נדונה שאלת ביטול ההרשעה של מתווך מקרקעין, ובית-המשפט העליון קבע (פסקה 12):

"למעשה, גם אם יורשע המבקש, עדיין נתונה לרשות המנהלית שיקול הדעת האם להעניק לו את רישיון התיווך. הרשעה בפלילים אינה מונעת באופן "אוטומטי" מהמבקש לקבל רישיון. גם לשון סעיף 5 הנ"ל מקנה במפורש שיקול דעת נרחב לרשם האם להעניק את הרישיון במקרה הקונקרטי..."

וראו גם: רע"פ 5115/13 **מנחם שרון נגד מדינת ישראל** (8.9.13) בעניינו של נאשם, מתווך, שנותרה הרשעתו על



כנה.

יתרת השיקולים המקלים שעליהם עמדו הצדדים ושיפורטו בהמשך, **אשר קיימים בהרבה מקרים אחרים**, מובילים להצבתו של הנאשם 1 בתחתית המתחם, אולם אינם מובילים למסקנה שיש להורות על ביטול ההרשעה - מהלך שעלול להעביר מסר מקל מדי במיוחד בעבירות מס מתחום השימוש בחשבונאות פיקטיבית.

על כן, החלטתי להשאיר את הרשעתו של נאשם 1 על כנה.

ד. שיקולי ענישה:

כאמור לעיל, העבירות שאותן ביצע הנאשם 1 חמורות והן מחייבות להטיל עליו ענישה מחמירה, אולם הצטברו כאן רצף של נסיבות מקלות ואלו הן:

העבירות משנת 2016 וכתב-האישום הוגש באיחור רק בסוף שנת 2019.

נמסר כי סכום המחדל שנבע משתי החשבוניות הוסר. כלומר, הנאשם השיב את רווח מרמתו.

הנאשם 1 נעדר כל עבר פלילי, ומאז המתואר בשני האישומים המעשים לא נשנו.

הנאשם 1 הורשע בעקבות הודאתו ובדרך זו חסך זמן ציבורי.

הנאשם 1 הביע צער וחרטה על מעשיו.

הוגש תסקיר חיובי, ממנו ניתן ללמוד כי זהו נאשם אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי, אשר סיים את מערכת החינוך, שירת בצבא, נישא, אב לילדה, עובד לפרנסתו, הוא לוקח אחריות על המעשים, מבין כי שגה, הסביר כי עשה את המעשים מתוך רצון להימנע מתשלומי כספים (עמוד 2 פסקה ראשונה), ושירות המבחן מציע לסיים את ההליך תוך ביטול ההרשעה והטלת של"צ.

ה. מסקנה:

מכל המפורט לעיל, מסקנתי היא כי יש לקבוע את עונשו של נאשם 1 בתחתית מתחם הענישה, כפי המלצת שירות



המבחן, אולם אין כאן נסיבות כה מיוחדות וחריגות המובילות עד כדי ביטול ההרשעה.

ו. תוצאה:

לאור כל האמור לעיל, הרשעתו של נאשם 1 תיוותר על כנה.

אני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 200 שעות לתועלת הציבור לפי התוכנית שהכין שירות המבחן ונאשם 1 מוזהר בזאת כי אם לא יבצע את השל"צ ניתן להשיבו אל בית-המשפט לדין מחודש בעונשו כבתחילה.

עותק לשירות המבחן.

ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם 1 אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירת מס.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, הראשון בתאריך 1.4.23 והנותרים בכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

על נאשמת 2 אני גוזר קנס בסך 2,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.4.23.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ד שבט תשפ"ג, 15 פברואר 2023, במעמד הצדדים.